

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 9Csp/38/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518202492
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Pavlovičová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2021:3518202492.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Lenkou Pavlovičovou v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: Y. T., W. XX.XX.XXXX, M. F. Y., Ž. XXX/X, U. L. F. Y., M. XXX/X, o zaplatenie 4.895,83 Eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 384,69 EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietla.
- III. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia 4.895,83 Eur titulom nezaplatenej istiny, úroku vo výške 4.456,41 Eur titulom neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru, úroku z omeškania vo výške 1.108,58 Eur titulom neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru, úroku vo výške 15,90% ročne z nezaplatennej istiny od 17.05.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 7% ročne z nezaplatených úrokov 4.456,41 Eur od 17.05.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že so žalovaným uzatvoril dňa 14.06.2012 Úverovú zmluvu č. XX/XXX/XX, na základe ktorej mu poskytol peňažné prostriedky vo výške 5.000 Eur. Úver vrátane úrokov sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach. Z dôvodu, že žalovaný porušil zmluvné povinnosti, bol listom zo dňa 16.05.2018 vyzvaný na predčasné splatenie úveru. K zaplateniu dlžnej sumy nedošlo.

2. Súd prvej inštancie Rozsudkom č.k. 9Csp/38/2018-84 zo dňa 4. októbra 2019 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.895,83 Eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 17.05.2018 do zaplatenia, úrok v sume 4.456,41 Eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 17.05.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania v sume 1.108,58 Eur, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II). Rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III).

3. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd Uznesením č.k. 19CoCsp/10/2020-117 zo dňa 2. decembra 2020, ktorý zrušil rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 9Csp/38/2018-84 zo dňa 4. októbra 2019 vo výroku II o zamietnutí zvyšnej časti žaloby a vo výroku III o náhrade trov konania. Vo svojom rozhodnutí poukázal na aktuálnu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR, pričom uviedol, že veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi patrí úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. V rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Predmetom právneho posúdenia je tak otázka, či žalobcovi patrí aj úrok vo výške 15,9% ročne z nezaplatených istín 4.895,83 EUR od 17.05.2018 do zaplatenia.

5. Súd vykonal dokazovanie ohľadom zrušenej časti rozsudku oboznámením listinnými dôkazmi, a to Úverovou zmluvou č. XX/XXX/XX z 14.06.2012, Prehľadom splácania do predčasného zosplatenia úveru, vyjadrením žalobcu zo dňa 25.01.2021.

6. Žalovaný uzatvoril so žalobcom dňa 14.06.2012 Úverovú zmluvu Č.. XX/XXX/XX, v zmysle ktorej mu žalobca poskytol bezúčelový úver vo výške 5.000,- Eur s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 15,9% ročne, ktorý sa zaviazal žalovaný splácať v 120 mesačných splátkach vždy k 20. dňu v mesiaci vo výške 83,33 Eur. V čl. 1 bod 1.3. je uvedená výška RPMN 18,14% a v čl. 1 bod 1.5. je uvedená priemerná RPMN 19,59%. Žalovaný mal celkovo žalobcovi zaplatiť sumu 10.242,- Eur. Zmluva, z ktorej žalobca odvodzoval žalobou uplatnené nároky, je svojím obsahom zmluvou spotrebiteľskou, takže na právne vzťahy strán sporu je potrebné aplikovať ustanovenia jednak zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

7. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že žalovanému bola poskytnutá suma úveru 5.000,-EUR, ktorý mal splácať v 120 splátkach po 83,33 EUR, teda zaplatil by spolu 9.999,60 EUR, z čoho suma 5.000,-EUR predstavuje istinu a suma 4.999,60 EUR úrok. Z rozpisu výpočtu zmluvných úrokov vyplýva, že žalovaný do zosplatenia úveru zaplatil na úrokoch sumu 158,50 EUR, dlžný úrok predstavuje sumu 4.841,10 EUR (4.999,60 - 158,50). Z tohto úroku už bol priznaný úrok do zosplatenia v sume 4.456,41 EUR pôvodným Rozsudkom súdu prvej inštancie. Zostáva tak neuhradená suma na úroku 384,69 EUR.

8. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške.

12. Predmetom sporu už zostalo iba posúdenie, či žalobcovi patria úroky z úveru po tzv. zosplatení úveru. Zmluva, z ktorej žalobca odvodzoval žalobou uplatnené nároky, je svojím obsahom zmluvou spotrebiteľskou a zároveň sa jedná o spotrebiteľský úver. Pri právnom posúdení je preto potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že zmluva o úvere je absolútnym obchodnozaväzkovým vzťahom, súd na predmetný vzťah aplikoval tiež § 497 Obchodného zákonníka. Žalobca preukázal, že žalovanému poskytol úver v sume 5.000,- eur, ktorý sa zaviazal žalovaný splácať v dohodnutých splátkach, úver však nesplácal. Povinnosťou žalovaného bolo splácať úver v mesačných splátkach, povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy riadne neplnil, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, na základe čoho sa stal splatným celý dlh žalovaného.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 42/2020 z 16. júna 2020 pripustil kumuláciu dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania obmedzene, iba do výšky, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný na dohodnutých úrokoch zaplatil. Vychádza z názoru, že aj po predčasnom zosplatení úveru zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t. j. patrí v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Súčasne vyslovil názor, že dojednanie, podľa ktorého veriteľovi patria v prípade omeškania

dlužníka úroky až do skutočného vrátenia istiny úveru je pre dlužníka - spotrebiteľa nevýhodné, a preto v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatné. (rozsudok KS BB 17Co 120/2019, KS Košice 6Co 168/2018). Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlužník zaplatil ako cenu peňazí. Pokiaľ dlužník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, následkom čoho došlo k jeho zosplatneniu, platí, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlužník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou, dlužník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Inštitút zosplatnenia slúži na ochranu veriteľa, pričom podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlužníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Najvyšší súd prijal záver, podľa ktorého dlužníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednaní, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlužníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Najvyšší súd SR však upozornil, že pre spotrebiteľa je nevýhodné, aby platiť úroky až do zaplatenia istiny, nakoľko dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny, jeho postavenie zhorší.

14. V súvislosti s právnou otázkou, či má veriteľ po zosplatnení úveru nárok na zmluvné úroky, je potrebné poukázať aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17 s odôvodnením, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlužníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlužníka od omeškania pri plnení jeho povinností a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky /úroky z poskytnutého úveru/ majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Veriteľovi tak v danom prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru prináleží úrok z istiny iba do termínu konečnej splatnosti úveru, ktorý bol v tomto prípade dohodnutý v zmluve o úvere v lehote 120 mesačných splátok.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že zmluvou o úvere č. XX/XXX/XX zo dňa 14.06.2012 sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobcovi ako veriteľovi poskytnutú istinu vo výške 5.000,- EUR s fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti vo výške 15,9 % ročne, s RPMN vo výške 18,14 % a priemernou RPMN 19,59 %. Do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru listom z 16.05.2018 predstavovala ku dňu 16.05.2018 výška dlhovanej istiny 4.895,83 EUR, na jej zaplatenie bol už žalovaný zaviazaný prvostupňovým rozsudkom, zosplatnené a neuhradené úroky boli vo výške 4.456,41 EUR (do zosplatnenia úveru do 16.05.2018), na ich zaplatenie bol už žalovaný rovnako zaviazaný, úroky z omeškania boli vo výške 1.108,58 EUR a k povinnosti ich zaplatenia bol už žalovaný zaviazaný. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle vyššie uvedených právnych záverov patrí žalobcovi úrok z úveru v zmluvne dojednanej sadzbe 15,9 % ročne, a to z dlhovanej sumy od 17.05.2018, t. j. odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru, do jeho zaplatenia, avšak maximálne vo výške zodpovedajúcej pôvodne dohodnutému úroku, t.j. celkovo sumy 4.999,60 EUR. Z tejto sumy však už povinnosť zaplatiť 4.456,41 EUR bola žalovanému uložená a sumu 158,50 EUR už žalovaný uhradil. Celkovo tak je možné priznať úrok iba vo výške 384,69 EUR, pričom ku dňu rozhodnutia súdu už je suma úroku vyššia (2.407,82 EUR) ako suma úroku, ktorý je možné priznať. Súd preto žalovaného zaviazal k zaplateniu zostávajúceho úroku 384,69 EUR. Žalobcovi by sa malo na dojednaných zmluvných úrokoch z úveru dostať od žalovaného toľko, koľko by sa mu dostalo pri riadnom plnení povinností zo strany žalovaného.

16. Žalobe nebolo možné vyhovieť v časti, v ktorej sa žalobca domáhal priznania úrokov až do zaplatenia, nakoľko by žalovaný zaplatil do doby súdneho rozhodnutia už viac, ako zaplatiť pôvodne podľa zmluvy mal. Pre spotrebiteľa je nevýhodné, aby takto platil úroky až do zaplatenia istiny. Postavenie žalovaného, ak by platil úroky i naďalej potom, čo vznikol žalobcovi nárok na dohodnutý úrok, by sa zhoršilo. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlužník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlužník-spotrebiteľ nemá v prípade

dojednania, ktoré umožňujú navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplata istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods.1 OZ (rozhodnutie NS SR 5Cdo 42 2020 zo dňa 16. júna 2020).

17. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

18. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

19. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania súd rozhodol podľa zásady úspechu v spore (neúspech žalobcu v spore bol len nepatrný) v súlade s § 255 ods. 1 CSP, § 396 ods. 1, 3 CSP a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu tak, ako je uvedené vo výroku III. tohto rozhodnutia. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia súdny úradník v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom. Odvolanie spolu s prílohami je potrebné podať v toľkých vyhotoveniach, aby jedno vyhotovenie zostalo na súde a ďalšie vyhotovenia mohli byť doručené ostatným stranám sporu (dvojmo).

V odvolaní je potrebné uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka (uviesť spisovú značku) čo sa odvolaním sleduje. Odvolanie musí byť podpísané.

V odvolaní sa tiež uvedie, proti ktorému rozhodnutiu súdu odvolanie smeruje (uviesť dátum jeho vydania a číslo konania uvedené na prvej strane rozhodnutia v pravom hornom rohu), v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie súdu považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh- zmeny rozhodnutia, zrušenia rozhodnutia).

V prípade nesplnenia povinnosti uloženej rozsudkom, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitných právnych predpisov.